

عنوان مقاله:

تأثیر تغییرات ساختاری و سرمایه انسانی بر رابطه آلودگی محیط زیست و رشد اقتصادی در کشورهای حوزه منا با دو روش GMM و PVAR

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد کاربردی، دوره 9، شماره 29 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

اعظم حاجی آقاجانی - دانشجوی دکتری اقتصاد، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران

کامبیز هژبر کیانی - استاد گروه اقتصاد، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

علی امامی میبدی - دانشیار گروه اقتصاد، دانشکده اقتصاد، دانشگاه علامه طباطبایی، تهران، ایران

کامبیز پیکارجو - استایار گروه اقتصاد، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر تحقیقات بسیاری بر بررسی اثرات مستقیم و غیرمستقیم سرمایه انسانی و تغییرات ساختاری بر رشد اقتصادی تمرکز کرده اند و دیدگاه ها و نظرات متفاوتی در این خصوص ارائه شده است. آلودگی محیط زیست نیز به عنوان یکی از عوامل غیرمستقیم مؤثر بر رشد اقتصادی مورد تأکید قرار گرفته است؛ اما در این بین نباید از محدودیت های پیش روی طرفداران نظریه تأثیر به کارگیری سرمایه انسانی و تغییرات ساختاری در جهت کاهش آلودگی محیط زیست به منظور نیل به اهداف و سیاست گذاری های توسعه اقتصادی غافل ماند. بر این اساس، با توجه به اینکه رشد اقتصادی یکی از اهداف مهم کشورهاست و بررسی و تعیین علل رشد اقتصادی از جایگاه ویژه ای برخوردار است، هدف از این تحقیق، بررسی تأثیر شوک های تغییرات ساختاری و سرمایه انسانی بر ارتباط آلودگی محیط زیست و رشد اقتصادی می باشد که با استفاده از داده های 15 کشور حوزه منا در دوره زمانی 2000 تا 2016 و با به کارگیری دو روش گشتاورهای تعمیم یافته (GMM) و خود رگرسیون برداری پانل (PVAR) انجام شده است. نتایج به دست آمده نشان می دهد، آلودگی محیط زیست تأثیر منفی و معنی داری بر رشد اقتصادی در نمونه مورد بررسی دارد؛ همچنین وجود شوک های هم زمان سرمایه انسانی و تغییرات ساختاری نقش تعدیل کننده در تأثیر منفی آلودگی محیط زیست بر رشد اقتصادی کشورهای حوزه منا داشته است.

کلمات کلیدی:

سرمایه انسانی، تغییرات ساختاری، آلودگی محیط زیست، رشد اقتصادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1161100>

